

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 7. oktober 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 2 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

2. november 2015

J.nr. 2015-5087

Spørgsmål nr. 2:

”1) I forlængelse af ministerens sammenfatning af 15. september 2015 af kommunernes redegørelser om fejl i sager om gensidig forsørgerpligt, jf. BEU alm. del - bilag 40 (folketingsåret 2014-15, 2. samling) og åbent samråd af 17. april 2015 om BEU alm. del - samrådsspørgsmål G (folketingsåret 2014-15, 1. samling) bedes ministeren besvare følgende spørgsmål:

- a) Vil ministeren fremsende sin juridiske vurdering af afgørelserne og af KL's vejledning til kommunerne, sådan som den daværende minister gav tilsagn om på samrådet den 17. april 2015?
- b) Vil ministeren redegøre for de uoverensstemmelser der tilsyneladende er mellem antallet af sager om gensidig forsørgerpligt i Ankestyrelsen, når man sammenligner Ankestyrelsens egen opgørelse af 12. maj 2015 (jf. svar på BEU alm. del spørgsmål 145, folketingsåret 2014-15, 1. samling) med ministerens notat af 15. september 2015. I sidstnævnte opgøres det samlede antal sager i Ankestyrelsen til 135 afgjorte sager og 295 endnu ikke afgjorte sager – i alt 430. I Ankestyrelsens opgørelse af 12. maj 2015 nævnes det, at Ankestyrelsen har behandlet 227 sager.
- c) I Ankestyrelsens brev af 12. maj 2015 nævnes det, at 49 sager er afvist på grund af overskridelsen af klagefristen. Vil ministeren indhente en redegørelse fra Ankestyrelsen om, hvor store overskridelser af klagefristen der er tale om, og hvorfor man ikke har forholdt sig mere lempeligt til overskridelser af klagefristen i betragtning af, at der er tale om kompliceret lovgivning, som et meget stort antal kommuner ikke engang har været i stand til at håndtere korrekt, ligesom et stort antal kommuner ikke har gjort sig den ulejlighed selv at gennemgå sagerne og orientere borgerne om at der muligvis kunne være sket fejl i deres sag?
- d) Af Ankestyrelsens svar af 12. maj 2015 fremgår, at 14 sager er bortfaldet/henlagt, 49 sager er afvist på grund af overskridelse af klagefrist, 69 sager er stadfæstet og i 95 sager er kommunens afgørelse underkendt af Ankestyrelsen. Det giver en ”ren” fejlprocent på 41,8. Såfremt fejlprocenten opgøres på grundlag af antal behandlede sager er fejlprocenten 58 pct. Mener ministeren, at antallet af ulovlige afgørelser er acceptabelt? ”

Endeligt svar:

Ad a)

Som minister har jeg ikke mulighed for at foretage en juridisk vurdering af kommunernes afgørelser, da dette hører under kommunernes og Ankestyrelsens kompetencer. Med hensyn til spørgsmålet om KL's vejledning og breve til kommunerne kan jeg henvise til den daværende beskæftigelsesministers svar på spørgsmål nr. 268 (BEU alm. del, 2014-2015, 1. samling).

Ad b)

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering anmodede i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 207 (BEU alm. del, 2014-2015, 1. samling) kommunerne om en redegørelse, hvor kommunerne blev bedt om at oplyse antallet af sager hos Ankestyrelsen, som enten var blevet stadfæstet eller omgjort (sammenlagt 135 afgjorte sager ifølge kommunernes redegørelser) eller endnu ikke var afgjort (295 ifølge kommunernes redegørelser). Til sammenligning omfatter Ankestyrelsen redegørelse alene sager, som er blevet afgjort, herunder stadfæstet (69 sager), omgjort (95 sager) afvist pga. fristoverskridelse (49 sager) eller bortfaldet eller henlagt (14 sager). Opgørelsen af antallet af sager er således ikke sammenlignelig.

Det bemærkes endvidere, at der ikke er fuldstændigt periodemæssigt sammenfald mellem Ankestyrelsens redegørelse og indberetningerne fra kommunerne.

Ad c)

Jeg finder ikke, at der er grund til at indhente yderligere redegørelser fra Ankestyrelsen om afviste sager på grund af overskridelse af klagefristen. Ankestyrelsen kan kun dispensere fra klagefristen, hvis der foreligger særlige grunde, som berettiger en forlængelse af eller dispensation fra klagefristen – f.eks. at der ikke er givet tilstrækkelig klagevejledning.

Ad d)

Det er altid beklageligt, når der sker fejl i kommunernes sagsbehandling, og kommunernes fejl i sager om afgørelser om gensidig forsørgelsespligt for samlevende er særligt beklagelige, fordi der er tale om fejl i overholdelsen af helt grundlæggende forvaltningsretlige krav til sagsbehandlingen.

Venlig hilsen

Jørn Neergaard Larsen